

Villa sancti Martini

Šolski časopis OŠ Šmartno pod Šmarno goro

Lavirana risba: Neža Šenk

september, oktober, november, december 2021, št. 1 (4. 1. 2022)

Pozdravljeni, bralci časopisa Villa sancti Martini!

Čas okoli novega leta je čas pričakovanj, čas tihega upanja, ne povsem pojasnjenega veselja. Na trenutke se zazdi kot nek sanjski čas.

Nova številka šolskega časopisa, prva v tem šolskem letu, je prišla med nas kot novoletno darilo. Darilo za učence, ki so ga ustvarjali, in za vas, zvesti bralci, ki vas zanima dogajanje v šoli, okolici in ustvarjalnost sošolcev, učencev OŠ Šmartno pod Šmarno goro.

Prispevki so opremljeni z likovnimi deli učencev razredne in predmetne stopnje. Zahvaljujem se učiteljicam, ki spodbujate likovno ustvarjalnost. Učenci in mentorica predmeta vzgoja za medije – tisk, smo veseli in hvaležni, da lahko naš časopis obogatimo z izvirnimi likovnimi deli učencev naše šole.

Zdaj pa je že čas, da počasi začnemo odvijati to novoletno darilo ...

Želim vam prijetno branje.

Maja Komjanc, mentorica

Uredniški odbor časopisa Villa sancti Martini: Lana Žalac, Julija Hladnik, Tara Kapler, Nana Kobal Bojc, Laura Plut, Nicholas Ručigaj, Kris Rasiewicz, Gal Korenč in Gašper Burgar.

Avtorica risbe na naslovnici: Neža Šenk

Likovna priloga: Renata Kern

Oblikovanje črk imena časopisa: Lana Žalac

Oblikovanje časopisa: Maja Komjanc

Tisk: Gregor Dolenc

Šmartno, 4. 1. 2022

VSEBINA

INTERVJU: **Tatu daje notranjo moč** – intervju z *Matom Kaplerjem* (Tara Kapler, str. 5) ☼
Bivši hobi sem spremenil v resno delo – intervju z *Janom Rasiewiczem* (Kris Rasiewicz, str. 7)
☼ **Najbolj mi je všeč džez** – intervju s *Pio Sečnik* (Laura Plut, str. 9) ☼ **Nad tem plesom sem se navdušila** – intervju z *Lauro Plut* (Lana Žalac, str. 12) ☼ **Šola danes še zdaleč ni edini vir znanja, je pa zelo pomemben vir** – intervju z *Maksimiljanom Koširjem* (Nicholas Ručigaj, str. 15)

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ: **Moj nepozaben dan** – *doživljajski spis* (Pia Sečnik, str. 17) ☼ **Pik strahu** – *doživljajski spis* (Luka Ažbe Kostanjšek, str. 18)

POGLEJ NAZAJ, POVEJ NAPREJ: **Jaz, Sizif** – *spis z razmišljanjem* (Pia Žitnik, Nejc Lukan, Gašper Štefe, str. 20) ☼ **Kako je nastal dron** – *po zgledu razlagalne pripovedke* (Nejka Pavlovič, str. 22)

MOŽGANČKI NA ZABAVI: **Iz obdobja slovenske književnosti** – *nagradna križanka* (Nana Kobal Bojc, str. 23)

RIMA PESNIKA LOVI: **Novoletne želje** – *pesem* (Ela Zaletel, str. 24) ☼ **Novo leto** – *pesem* (Pavlina Kovač, str. 25)

RADOVEDNI MIKROFON: **Želje v novem letu 2022** – *kratka anketa* (Laura Plut in Tara Kapler, str. 26)

LIKOVNA PRILOGA: Eva Plahuta, **Drevo**, str. 4 ☼ Niki Hladnik, **Drevo**, str. 11 ☼ Lana Žalac, **Drevo**, str. 19

LIKOVNA PRILOGA

Avtorica: Eva Plahuta, *Drevo* (lavirana risba, barvni svinčnik)

Priloga 1 v časopisu Villa sancti Martini, št. 1/22

Tatu daje notranjo moč – intervju z Matom Kaplerjem

Tetoviranje se mi je že od nekdaj zdel zelo zanimiv poklic, zato sem se odločila, da bom intervjuvala svojega očeta, ki se s tetoviranjem ukvarja že več kot 20 let. Že kot majhna sem občudovala njegove risbe in pogum ljudi, ki so se k njemu prišli tetovirati. Več o tem zanimivem poklicu si lahko preberete v naslednjih vrsticah.

Mato Kapler, nam lahko, prosim, najprej razložite, kaj je tatu?

Tetovaža je poslikava na telesu. Gre za vnos barvila v drugo plast kože.

Ali nam lahko poveste kaj o zgodovini tatujev?

Tetovaže so spremljale človeka skozi vso zgodovino. Najstarejšo tetovažo so našli nedaleč od nas v ledenikih Alp. Stara je bila več kot 5000 let. Tetovaže pa so poznali tudi stari Egipčani, Grki, Rimljani, Maji ter druga ljudstva po svetu.

Kako ste se odločili za poklic tetovatorja?

Za tetoviranje sem se odločil, ker sem zelo rad risal že kot otrok. S tem

Motiv psa na hrbtu

sem se seznanil preko revij, kasneje pa sem se tudi sam tetoviral. To delo mi je bilo zelo všeč, zato sem tudi sam začel tetovirati druge.

Kakšna izobrazba je potrebna za poklic tetovatorja?

V Sloveniji še ni točno določeno, pod kakšnimi pogoji oz. izobrazbo naj bi nekdo

izvajal tetoviranje, ker zaenkrat še ne obstajajo formalne izobrazbe za poklic tetovatorja. Leta 2009 so pa uvedli omejitve glede nosilca dejavnosti za izvajanje tetoviranja, in sicer, da naj bi bil nekdo od zaposlenih kozmetični tehnik ali dermatolog.

Kakšne priprave so potrebne pred tetoviranjem?

Najprej je potrebno pripraviti motiv oz. sliko. Danes si pri tem veliko pomagamo z računalnikom, včasih pa je potrebno kakšno sliko tudi narisati na list papirja. Potrebno je tudi pripraviti prostor, kjer se izvaja tetoviranje tako, da je čisto in da so površine na katerih se izvaja, razkužene.

INTERVJU

Kakšne pripomočke se uporablja pri tetoviranju?

Uporabljajo se strojček za tetoviranje, igle, barvila in vazelin.

Na sliki levo: strojček za tetoviranje nekoč, desno: strojček za tetoviranje danes

Ali tetoviranje boli? S čim lahko primerjamo to bolečino? Kako jo stranke premagujejo?

Pri tetoviranju je prisotna bolečina, ni pa tako neznosna. Po daljšem času je lahko na nekaterih predelih bolečina tudi neznosna. Če pride do tega, se lahko uporabi tudi protibolečinska krema, ki omrtviči tisti del telesa, in se bolečine ne čuti.

Kako negujemo tatu po tetoviranju?

Tetovažo dvakrat na dan umijemo z mlačno vodo ter jo mažemo štirikrat do petkrat na dan. To delamo štirinajst dni. Da se koža dokončno zaceli, pa potrebuje štiri tedne.

Ali se lahko tetovirajo tudi mladoletne osebe?

V Sloveniji se zakonsko lahko tetovirajo starejši od 15 let, ampak jaz tetoviram le polnoletne osebe. Mislim, da bi mladoletne osebe morale še malo počakati, da dozoriijo in se tetovirajo.

Pri kateri starosti se ljudje najpogosteje tetovirajo?

Največ ljudi se tetovira med 18. in 40. letom.

Katere motive si največkrat izberejo fantje in katere punce?

Trenutno so med fanti najbolj popularne ure in vrtnice ter celotni rokavi, pri puncah pa bolj manjši napisi in rože.

Motiv leva na roki

Kateri tatu si delal največ časa? Koliko?

Po navadi so to rokavi, še posebej veliko časa pa vzamejo barvni tatui. Za en povprečen rokav bi potreboval pet do šest obiskov po šest ur.

Kakšen je bil najbolj nenavaden tatu, ki si ga je nekdo izbral?

Najbolj nenavadna tetovaža je bil napis na notranji strani ustnice.

Zakaj se večina ljudi sploh tetovira? Kaj jim to pomeni?

Veliko ljudi se za to odloči, da jim da neko notranjo moč ter zaradi izgleda.

Ali se tatu da odstraniti? Kako?

Načeloma se manjše tetovaže da lasersko odstraniti, večje pa bolj težko. Možno pa je tudi prekrivanje stare tetovaže z novo.

Zakaj vas to delo navdušuje?

Zato, ker v tem uživam, sem svoboden, imam svoj delovni čas, ker sem samostojen pri delu in tudi zaradi solidnega zaslužka.

Foto: Mato Kapler

INTERVJU

KRIS RASIEWICZ

Bivši hobi sem spremenil v resno delo – intervju z Janom Rasiewiczem

Že od otroštva opazujem svojega očeta Jana Rasiewicza pri njegovem delu in ga občudujem. Velikokrat sem se mu pridružil, mu pomagal pri zavijanju slik in kdaj slikal poleg njega. Še posebno so mi všeč njegove slike, ki jih ustvarja z uporabo epoksi smol in barv. Več o njegovem delu si lahko preberete v naslednjih vrsticah.

Jan, kaj te je navdihnilo za slikarstvo?

Že od majhnih nog se ukvarjam z umetnostjo, saj izhajam iz glasbene družine in sem kot otrok igral violino in klavir. Vedno sem rad ustvarjal, toda takrat se nisem odločil za študij slikarstva, temveč sem izbral ekonomijo. Šele čez nekaj časa sem se začel dokaj resno ukvarjati s tem.

Kdaj si začel razvijati svoj talent?

Svoj talent sem začel razvijati že v otroštvu, saj kot sem prej omenil, izhajam iz glasbene družine. Zelo rad sem izdeloval izdelke iz gline in tudi slikal sem zelo rad.

Kateri je bil tvoj najljubši predmet v osnovni šoli in kasneje tudi v srednji šoli?

Jan Rasiewicz pri ustvarjanju

Vedno mi je bil najljubši predmet likovna vzgoja, zato sem tudi postal slikar. V šoli sem pri uri likovne vzgoje najraje risal, delal izdelke iz gline in še marsikaj.

Koliko časa se že ukvarjaš s slikarstvom?

Leta 2011 sem začel resno slikati, torej je to dobrih 10 let.

Ali si poklicni slikar?

Da, sem poklicni slikar. Slikanje je trenutno tudi moj edini vir prihodka. Bivši hobi sem spremenil v resno delo.

Kje delaš in ali imaš poseben prostor za slikanje?

Delam v studiu, ki je v naši hiši v spodnjem nadstropju. Preden smo se preselili v hišo, pa sem imel studio v Ljubljani za Bežigradom.

V kateri tehniki slikaš?

Večinoma slikam z akrilnimi barvami, zadnje čase pa predvsem z akrilnimi barvami v kombinaciji z epoksi smolo. To je novejša tehnika slikanja.

INTERVJU

Jan Rasiewicz med delom

Kakšne motive slikaš?

Zadnje čase slikam predvsem morske motive, kot so plaže, prikazane iz ptičje perspektive. Pogled iz ptičje perspektive je, ko gledamo navzdol.

Si imel kakšne razstave in kje?

Da, imel sem nekaj fizičnih razstav tukaj po Sloveniji. Imel pa sem tudi spletne razstave, kot je zdaj moderno. Razstave sem imel v Galeriji Črne, Galeriji Maxi, Hotelu Cubo, Dvorcu Sela, Art Expo Ljubljana. Spletne razstave izgledajo takole: slike so

poslikane s 3D kamero in izgleda, kot da se sprehajaš po galeriji.

Ali slike prodajaš in kje?

Da, slike prodajam na svoji spletni strani *Rasko Fine Art* in ostalih spletnih platformah za prodajo umetniških del. Če jih ne bi prodajal, bi težko preživel.

Ali želiš koga navdihniti za slikanje oziroma si morda že koga navdihnil?

Da, mislim, da sem do zdaj najbolj navdihnil hčerko in po moje navdihujem vse, ki radi slikajo v taki tehniki kot jaz.

Hvala in še veliko uspeha pri ustvarjanju ti želim.

Foto: Kris Rasiewicz

Jan Rasiewicz s končano sliko

INTERVJU

LAURA PLUT

Najbolj mi je všeč džez – intervju s Pio Sečnik

Pia Sečnik, učenka sedmega b-razreda, v prostem času hodi v glasbeno šolo in se uči igrati trobento. S svojim igranjem me je navdušila na šolskih prireditvah, zato sem se odločila, da ji bom zastavila nekaj vprašanj. V naslednjih vrsticah si lahko preberete nekaj več o Pii in njenem igranju.

Kdo te je navdušil za igranje trobente in koliko časa že igraš nanjo?

Sem peti razred v osnovni glasbeni šoli. Ko sem bila še čisto majhna, je moj ati poslušal džez in mi je bila ta glasba zelo všeč. Ati je enkrat domov prinesel trobento, ki jo je kar tako kupil za deset evrov, in mi je bila zelo všeč. Tako sem že od dveh let naprej začela govoriti, da bom igrala trobento, in potem sem se vpisala v glasbeno šolo, kjer se zdaj učim igrati trobento.

Zanima me, kaj se je zgodilo s trobento, ki jo je tvoj ati prinesel domov?

Še vedno jo imamo doma, ampak je čisto razbita.

Katero glasbeno šolo obiskuješ?

Osnovno glasbeno šolo Franca Šturma.

Pia s trobento v naravi

Kako poteka pouk trobente?

Priti moram deset minut pred začetkom pouka, da se pripravim, da naredim vibracije. Pri igranju trobente namreč veliko uporabljaš ustnice in je dobro imeti zelo razvita pljuča. Dobro je narediti še dihalne vaje, preden greš igrati trobento. Potem z mojimi učitelji začnemo igrati par lestvic, da se trobenta pregreje, in nato igrava etude, ki jih imam že celo zbirko, in sonate.

Koliko časa na dan vadiš?

Ogrevanje traja 45 minut, igranje etud in skladb pa tudi 45 minut, vse skupaj vadim eno uro in pol.

Kaj najraje igraš na trobento?

Najbolj mi je všeč džez in ga s sestrico tudi veliko igrava, čeprav mi ga učitelj ne pusti igrati. Če pa izbiram med programi, pa najraje igram lepe umirjene sonate.

Ali poleg trobente igraš še kakšen drug inštrument?

Preden sem začela hoditi v glasbeno šolo, me je bratrančeva babi učila igrati klavir in oči me je učil igrati na kitaro.

Si se kdaj udeležila kakšnega tekmovanja, katerega?

V petem razredu osnovne šole sem bila tretji razred

INTERVJU

trobente. Ko še ni bilo *korone*, smo šli na državno tekmovanje in sem dobila srebrno priznanje, čeprav se mi je med nastopom pokvarila trobenta.

Kakšen je bil občutek, ko se ti je pokvarila trobenta?

Občutek sem imela, kot da bi se mi nekaj zamašilo v trobenti, in nisem mogla normalno igrati.

Ali so ti morda zamenjali inštrument?

Ne, do konca sem morala igrati s tem, jaz sploh nisem vedela, da je pokvarjen.

Sama si mi povedala, da igraš v orkestru. Ali nam lahko malo več poveš o tem?

Zdaj hodim že tri leta v orkester, že večkrat smo

odšli na nastope v Filharmonijo pa tudi na eno glasbeno revijo. Orkester vodi moj učitelj trobente in me je tudi on povabil v orkester. Zelo mi je všeč, ker igramo tudi džez glasbo.

Kakšen je občutek igrati v orkestru in nastopati pred veliko ljudmi?

Meni je sicer bolj všeč igrati v orkestru, ker nimam občutka, da gledajo samo mene in zelo je zabavno.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Ne vem še zagotovo, a morda se bom vpisala na Konzervatorji za glasbo in balet Ljubljana. Tam bi se še naprej učila igranja

trobente ter še veliko drugih glasbenih stvari. Ne vem še, ali si želim nadaljevati svojo glasbeno pot zelo resno. Najbrž se bom vključila v kakšen orkester, da ravno ne izgubim vsega znanja, za katerega sem se in se še bom trudila naprej. Morda pa bom celo nekega dne učiteljica v glasbeni šoli ali pa celo slavna *trobentačica*. Kdo ve, nisem še čisto odločena.

Pia, hvala lepa za sodelovanje in veliko vesleja pri igranju trobente ti želim.

Foto: Irena Sečnik

Pia Sečnik v domačem vrtu

Avtorica: Niki Hladnik, *Drevo* (lavirana risba, barvni svinčnik)

Priloga 2 v časopisu Villa sancti Martini, št. 1/22

INTERVJU

LANA ŽALAC

Nad tem plesom sem se navdušila – intervju z *Lauro Plut*

Laura Plut je učenka sedmega razreda, ki sem jo spoznala na izbirnem predmetu vzgoja za medije - tisk. Ko smo izbirali teme za novo številko časopisa, sem izvedela, da trenira balet. Ker sem lansko leto naredila že veliko intervjujev z učenci, ki se ukvarjajo z različnimi športnimi disciplinami, sem se odločila, da Lauro nekaj povprašam o tem elegantnem plesu.

Laura, kdo te je navdušil za balet?

Ko sem bila majhna, ko še nisem hodila v šolo, sem v vrtcu gledala nastope baletnih plesalcev in plesalk na televizijskem ekranu. Nad tem plesom sem se tako navdušila, da me je nato mami v prvem razredu osnovne šole vpisala v baletno šolo in začela sem trenirati.

Koliko treningov imaš na teden?

Letos imam na teden štiri treninge.

Koliko časa traja trening in kako poteka?

Trening traja eno uro. Najprej se ogrejemo, potem sledijo vaje ob drogu. Ob drogu naredimo približno deset vaj, to traja pol ure, nato pa delamo še vaje za ravnotežje.

Laura po novoletnem nastopu

Kaj je najtežje usvojiti pri baletu?

Najtežje pri baletu je stati na *špičkah* in tako obstati tudi samo na eni nogi. Ravnotežje je pri tem nekaj najpomembnejšega.

Kdaj se začneš učiti plesati na konicah prstov?

V tretjem razredu baletne šole, to pa ni tretji razred osnovne šole. Ko si v prvem razredu osnovne šole, se vpišeš v prvo baletno pripravnico, sledita si druga in tretja pripravnica, nato pa šele pridejo razredi, torej plesati na konicah prstov se začneš učiti v šestem razredu osnovne šole. Ples na *špičkah* treniram dvakrat na teden.

Ali te noge pogosto bolijo po treningu?

Pravzaprav me, ko imam obute *špice*, to so posebni copati, ki omogočajo ples na prstih, ker imaš nogo stlačeno skupaj. Drugače me pa ne toliko.

INTERVJU

Laura Plut v baletni šoli Stevens

Kakšna je oprema pri baletu?

Oprema so baletne žabice, baletni copatki, dres in krilce, potem pa še dodatki za pričesko, kot so lasnice, elastike.

Ali si bila kdaj na kakšnem tekmovanju ali predstavi?

Nastopala sem v baletnih predstavah *Sneguljčica* in *Pepelka*.

Ali si kdaj nastopila v glavni vlogi?

V glavni vlogi ravno ne, sem pa morala nagajati plesalki, ki je imela glavno vlogo.

Kakšna je razlika med rusko in francosko baletno šolo?

Razlika med njima je, da pri ruski bolj ocenjujejo slog, pri francoski pa gib in doživetje.

Kdo je tvoj vzornik?

Moj vzornik je že sedem let Ana Klašnja, se pravi slovenska prima balerina, vedno sem rada gledala njene nastope, še vedno jo rada gledam. Njeni nasveti so mi zelo pomembni.

Laura, hvala in želim ti, da bi še naprej s takim navdušenjem trenirala balet.

INTERVJU

NICHOLAS RUČIGAJ

Šola danes še zdaleč ni edini vir znanja, je pa zelo pomemben vir – intervju z Maksimiljanom Koširjem

Odločil sem se, da bom intervjuval Maksimiljana Koširja, nekdanjega učitelja zgodovine na naši šoli. V spominu mi je ostal kot zelo dober učitelj, saj so bile njegove ure zgodovine zelo zanimive. Ker ga še vedno pogrešam, me je zanimalo, s čim se ukvarja sedaj, ko ne poučuje več.

Maksimiljan Košir in psička Roni

Kaj vas je navdahnilo, da ste postali učitelj?

Verjetno že učitelj zgodovine na osnovni šoli v Šentvidu, gospod Filip Jevševar.

Kdaj ste začeli poučevati na OŠ Šmartno pod Šmarno goro, kakšni so bili začetki?

Na osnovni šoli v Šmartnem pod Šmarno goro sem začel poučevati 1. 9. 1981. Na to obdobje

imam zelo lepe spomine. Prvo osebo, ki sem jo ob prihodu na šolo srečal nekega vročega avgustovskega dne, je bila knjižničarka gospa Cvetka Trček. Njo imam še posebej v lepem spominu.

Kako se je poučevanje skozi čas spremenilo? Kako se je spremenilo delo učitelja v teh časih?

Tehnike in metode poučevanja so bile vedno povezane s pripomočki oziroma tehnologijo. Delovne liste in kontrolne naloge smo razmnoževali ročno. Veliko več je bilo razlage in manj samostojnega dela učencev. Namesto računalnikov smo imeli

diaprojektorje in grafskope.

Na šoli ste bili nekaj časa tudi ravnatelj. Kako in kdaj ste postali ravnatelj?

Ker sem želel spoznati delovanje šole tudi s te strani. Ravnatelj sem postal s 1. 1. 2013. Na tem mestu sem ostal do 31. 8. 2018.

Ste bili raje učitelj ali ravnatelj in zakaj? Ste med ravnateljstvom tudi poučevali?

Če lahko primerjam delo obeh in ponazorim s čebelnjakom, potem lahko rečem, da učitelj skrbi za panj ali dva v čebelnjaku, medtem ko je ravnatelj odgovoren za celoten čebelnjak in tudi za kakovost medu, ki

INTERVJU

prihaja iz njega. Poučeval pa nisem.

Kako so se spremenili odnosi med učitelji in učenci od Vaših začetkov pa do današnjih dni? So učenci postali bolj ali manj spoštljivi?

Danes so učenci bolj sproščeni. Včasih je tega pri komu celo preveč. Važno pa je, da pri tem niso žaljivi ali celo nasilni do sošolcev in ostalih v razredu ali šoli. Včasih so bili bolj spoštljivi.

Kateri dogodek se Vam je v času vašega poučevanja najbolj vtisnil v spomin?

Morda ravno iz prvega leta poučevanja, ko se je pustno rajanje v mali šolski telovadnici končalo zaradi vžiga pustne maske. Zaradi hitrega posredovanja učiteljice ni prišlo do še usodnejših posledic.

Ste imeli najljubšega učenca? Če da, kdo?

Maksimiljan Košir na sprehodu s psičko Roni

Kar nekaj jih je, ki so mi ostali v spominu. Nekateri od njih so uspeli v svetu glasbe, filma, športa, znanosti, umetnosti in v novinarskem poklicu. Njihova imena ne bom omenjal. Sem pa ponosen, da sem bil delček njihove rasti na uspešni poti, po kateri nekateri stopajo še danes.

Je bilo veliko problematičnih otrok?

Problematičnih otrok ni bilo veliko. V vsakem se lahko poišče kaj dobrega

in se to v njem tudi razvija in nadgrajuje.

Kaj pa odnosi med učitelji? So se v tem času kaj spremenili? So bili vedno dobri?

Odnosi med učitelji so bili večinoma prijetni. Problemi in težave so se reševali s pogovorom. To je za kolektiv zelo pomembno. Temu so namenjene tudi pedagoške konference. Meni so bolj

ustrezale popoldanske kot jutranje. Po popoldanskih smo imeli lahko še kakšno izvenšolsko druženje, kar je za vzdušje v kolektivu tudi pozitivno.

Kako pa se je spremenil izgled same stavbe naše šole in njene okolice od Vaših začetkov pa do danes?

Šola je tako na znotraj kot na zunaj močno spremenila svoj videz. Zlasti imam v spominu veliko sadnega drevja in sladkih jabolk, ki so rastla na mestu, kjer je

INTERVJU

Maksimiljan Košir med urejanjem svoje zbirke razglednic

sedaj velika telovadnica in šolsko igrišče. Pred šolo so bili orehi, ki so bili zelo hitro pobrani, da je še za veverice ostalo bore malo. Skratka bilo je več zelenja in celo kozolec tik ob šoli. Ura športne vzgoje je bila lahko izvedena tako, da so učenci lahko tekli ali hodili vse do Gameljščice in nazaj. Danes pa je šolska stavba sodobna in prenovljena. Dokaz več je tudi novo šolsko igrišče.

Kakšen nasvet bi dali bodočim učiteljem in učiteljem, ki še vedno opravljajo ta poklic?

Naj sledijo svojemu (po)klicu, za katerega so

se odločili. Mladim bodo lahko veliko dali, od njih pa se bodo tudi marsičesa naučili.

Kakšen nasvet bi dali učencem? Zakaj je šola pomembna?

Naj bodo vedoželjni, naj iščejo nove poti, naj ne obupajo prehitro in naj bodo vztrajni pri svojem delu. Šola danes še zdaleč ni edini vir

znanja, je pa zelo pomemben vir. Kar se naučimo v osnovni šoli, je podlaga za kasnejše nadgrajevanje znanja. Šola pa je pomembna tudi za ustvarjanje in krepitev medsebojnih odnosov, druženja in vzpostavljanja prijateljskih vezi.

Kaj počnete sedaj v prostem času? Se še ukvarjate z zgodovino, zbiranjem razglednic? Ali morda kaj pogrešate šolo, poučevanje?

Sedaj je več prostega časa, zato se lahko več ukvarjam z razglednicami. Z njimi vstopam v preteklost in odkrivam

sledi časa. Seveda je tu še branje knjig in ostale literature, kar je za zbirateljstvo nujno. Nemalo časa posvetim tudi psički Roni, ki sem jo pripeljal iz zavetišča. Spet sem moral v šolo, ampak tokrat pasjo. Rezultati učenja pa so že vidni. Tudi spletno stran šole še obiskujem.

Zahvaljujem se Vam za Vaše odgovore in Vam želim veliko lepih trenutkov v vsem, kar radi počnete.

Ljubka Roni

Foto: Maksimiljan Košir

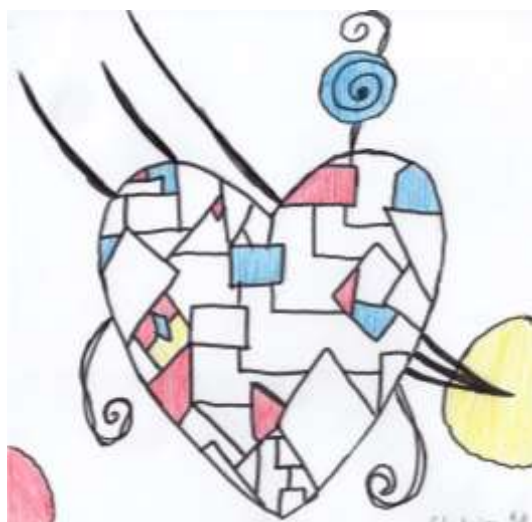

Moj nepozaben dan – *doživljajski spis*

Končno je prišel dan, ki smo ga vsi nestrpnost pričakovali. Bil je 27. januar, navaden *karantenski* dan. No, ni bil čisto navaden dan, moj ati je imel rojstni dan, a vse drugo je bilo čisto običajno.

Začelo se je s tem, da sem zjutraj prišla v kuhinjo in tam je bil moj ati. Voščila sem mu. Potem pa mi je povedal nekaj groznega. Nekaj, česar nisem hotela slišati. Povedal mi je, da je mami v bolnici, saj je imela ponoči povišan pritisk in se ni počutila najbolje. Zastal mi je dih. Počutila sem se, kot bi mi v telesu izbruhnilo. Bila sem jezna, žalostna in obupana hkrati. Neznansko me je skrbelo za mami in za mojo novo sestrico v njenem trebuščku. Šlo mi je na jok. Potem pa me je ati spomnil, da čez pol ure pišem test iz matematike. Stekla sem v sobo, ter se na hitro pripravila. Med testom se nisem in nisem mogla zbrati, saj se je v meni nabiralo toliko različnih čustev in skrbi. Ko smo končali s testom, sem bila čisto obupana. Ati nas je poklical na kosilo in nam povedal, da bo po kosilu odšel k mami v bolnico. Ko je odšel, sva s Klaro šli v trgovino in kupili sladoled ter svečke za atijevo torto. Čez kakšno uro je ati poklical Klaro. Dvignila je telefon in šla v svojo sobo. Nič drugega nisem slišala, kot zelo resen JA, ki ga je izrekla. Zelo me je začelo skrbeti. Srce mi je začelo biti hitreje. Oblila me je kurja polt. Kar naenkrat pa je Klara pritekla iz sobe in zakričala: »Dobili smo novo sestrico!« Takrat mi je zaigralo srce. Bila sem tako vesela, kot še nikoli. Vsa tista grozna, žalostna čustva so v hipu izginila. Dobila sem novo mlajšo sestrico Jacinto.

Ta dan mi bo za vedno ostal v najlepšem spominu. Na začetku je šlo vse narobe, a na koncu sem ugotovila, da sem najsrečnejši človek v vsem vesolju. Matematiko sem bila ocenjena odlično. Atiju smo, ko je prišel domov, pripravili prijetno zabavo. Z mami in Jacinto pa je bilo vse v redu.

Risba: Zala Jančar (abstrakcija z osnovnimi barvami, kombinirana tehnika)

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

LUKA AŽBE KOSTANJŠEK

Pik strahu – doživljajski spis

Letošnje poletne počitnice sem skupaj z mamo in mlajšim bratom Lovrom preživel na kmetiji, kjer živi očetova teta Fanika. Kmetija se nahaja na območju Kozjanskega parka, v bližini Podčetrтка. Teti Fani je konec lanskega leta umrl mož, zato za živali in kmetijo skrbi sama.

Vsak prosti vikend in počitnice teto obiščemo in vesel sem, da ji toliko pomagam. Ker sem uspešno zaključil peti razred, so mi straši kupili traktorsko kosilnico, s katero vsakič pokosim travo. Tako sva z Lovrom tam spoznala tudi nova prijatelja, Evo in Miha. Postopoma smo se začeli pogosteje družiti. V času, ko njuni starši niso imeli časa, so ju pripeljali k nam v varstvo.

Bil je sončen in zelo vroč dan, ko so ju zopet pripeljali. Skupaj smo se odločili, da v tetinem gozdu postavimo skrivališče. Začeli smo z načrtovanjem postavljanja skrivališča, ko nas je najina mama poklicala h kosilu. Veseli, da bomo po kosilu začeli z nabiranjem vej in praproti, smo pritekli k hiši. Takrat se je mimo pripeljal kros motor. Lovro je iz radovednosti stekel proti cesti. Bil je bos in med tekom je stopil na čebelo. Zaradi bolečine ob piku je začel jokati in stekel v hišo. Tudi Eva, Miha in jaz smo šli za njim. Ko smo sedli za mizo, je Lovro začel kašljati, nato pa vse teže dihati. Mama mu je takoj dala tableto zdravila ter mu začela hladiti mesto pika. V tem času je Lovro po celem telesu dobil reakcijo. Ustrašili smo se za njegovo življenje in mama je poklicala reševalce. Z Lovrom je bilo vse slabše in minute so se resnično vlekli. Eva in Miha sta le prestrašeno opazovala dogajanje, sam pa sem se počutil nemočno. Bal sem se, da bo Lovro umrl.

Končno smo le zaslišali zvok siren reševalnega vozila. Reševalci so naglo zavili na dvorišče in brez besed stekli v hišo. Takoj so ga pregledali, ga priklopili na aparature ter mu dali zdravilo. Pripravljen je bil za prevoz v bolnišnico. Z mamo sva zgrabila osebne stvari. Še vedno sem se bal zanj.

Vožnja se je vlekla. Po prihodu v bolnišnico mi je odleglo. Pomiril sem se. Lovro je bil videti bolje. »Preživel bo,« sem si rekel.

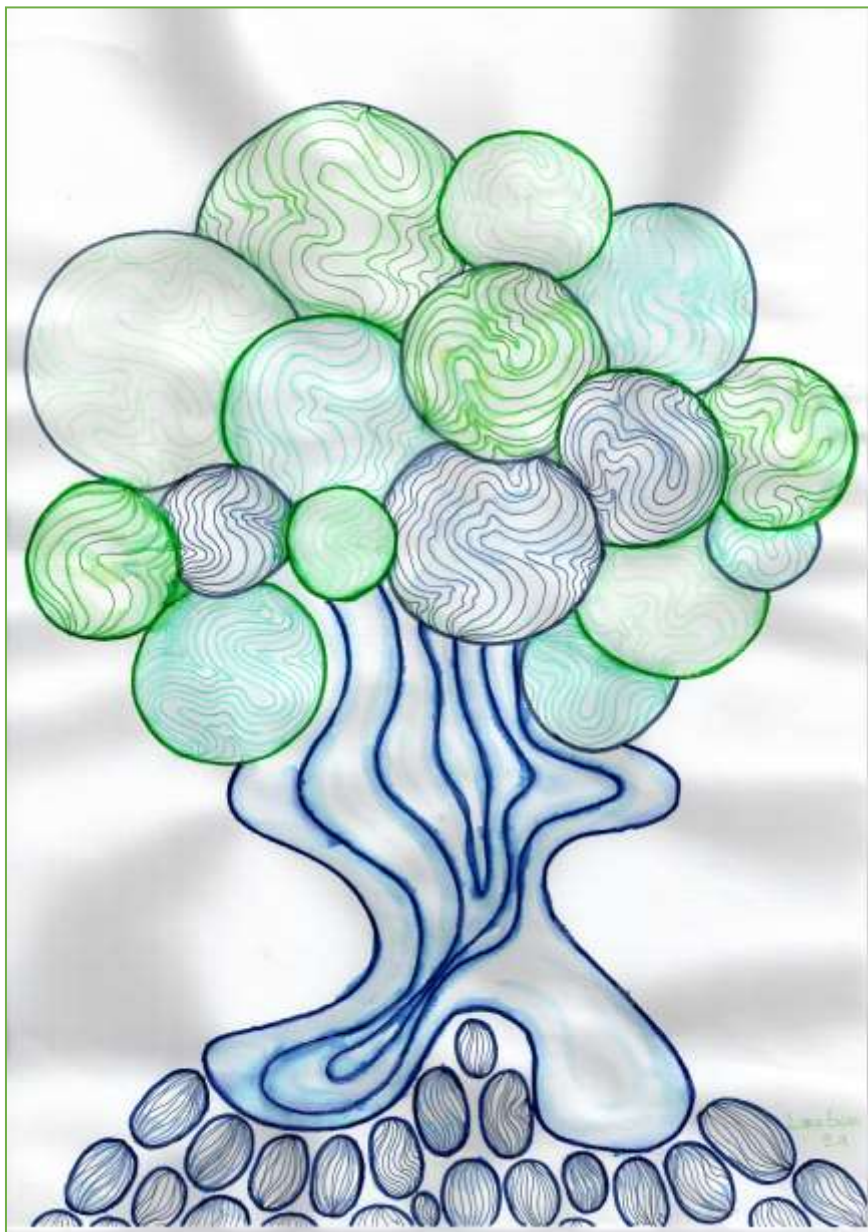
Včasih se z bratom spreva, ampak ga imam rad.

Naslednji dan sem komaj čakal, da bom skupaj s prijateljema nadaljeval izdelavo skrivališča.

Risba: Nina Santner (abstrakcija z osnovnimi barvami, kombinirana tehnika)

LIKOVNA PRILOGA

Avtorica: Lana Žalac, *Drevo* (lavirana risba, flumaster)

Priloga 3 v časopisu Villa sancti Martini, št. 1/22

POGLEJ NAZAJ, POVEJ NAPREJ

PIA ŽITNIK, NEJC LUKAN, GAŠPER ŠTEFE

Jaz, Sizif – spis z razmišljanjem

PIA ŽITNIK

Sizifovo delo je delo, ki je naporno in brez smisla, brez učinka.

Sama se počutim tako vsak dan, ko moram narediti domačo nalogo. Moja mami vseeno pravi, da ima učenje učinek. Če gledam svoje starše, bi rekla, da je zanje Sizifovo delo večno pospravljanje, ki mu ni konca. Trenutno vsi grabimo listje, ki ga je ob gozdni meji res veliko. Čim prideš do konca dvorišča, je začetek spet poln listja. Podobno je s kidanjem snega v snežnem metežu. Sizifovo delo se mi zdi krtačenje dlak moje psičke. Bolj ko jo krtačim, več dlake ji izpade.

Jaz lahko obupam in rečem, da ne morem več, Sizif pa ni mogel. Takšnega trpljenja si ne predstavljam. Vesela sem, da imam vedno koga ob sebi, ki mi pomaga, če mi pri delu ne gre. Rada pa pomagam drugim, če lahko in zmorem.

Slika: Gloria Cedilnik (*Listje*, tempera)

NEJC LUKAN

Verjetno je že vsak od vas doživel težko naporno delo, ki nima konca. Temu se reče Sizifovo delo, ki se imenuje po kralju Sizifu, ki je za kazen moral v hrib potiskati velikansko skalo. Ko že skoraj pride do cilja, se mu skala odkotali po hribu navzdol in začeti mora znova in znova.

Sedaj vam bom tudi jaz razložil, kako sem doživel Sizifovo delo. Začelo se je pred štiri ali petimi leti, ko so mi starši rekli, da moram začeti pospravljati svojo sobo.

Dogovorili smo se, da jo moram vsaj dvakrat na teden posesati, enkrat na teden pobrisati prah na omarah in imeti vedno urejeno pisalno mizo. Jaz se s tem nisem strinjal, a nisem imel izbire. Začel sem s pospravljanjem Delo se mi je zdelo zelo naporno, še sreča, da sem sobo lahko sesal z robotskim sesalnikom. Vseeno pa sem moral vse odmakniti s tal, da je sesalec dobro posesal. Precej bolj naporno je bilo brisanje prahu. Čeprav sem sobo pospravljaj dvakrat na teden se mi je zdelo, da delo opravljam znova in znova. Soba pa nikoli ni bila popolnoma pospravljena.

Seveda še vedno pospravljam svojo sobo, sedaj tudi vem, da je to moja dolžnost. Še vedno pa se ne morem znebiti občutka, da opravljam Sizifovo delo.

POGLEJ NAZAJ, POVEJ NAPREJ

Slika: Julija Hladnik (*Listje*, tempera)

GAŠPER ŠTEFE

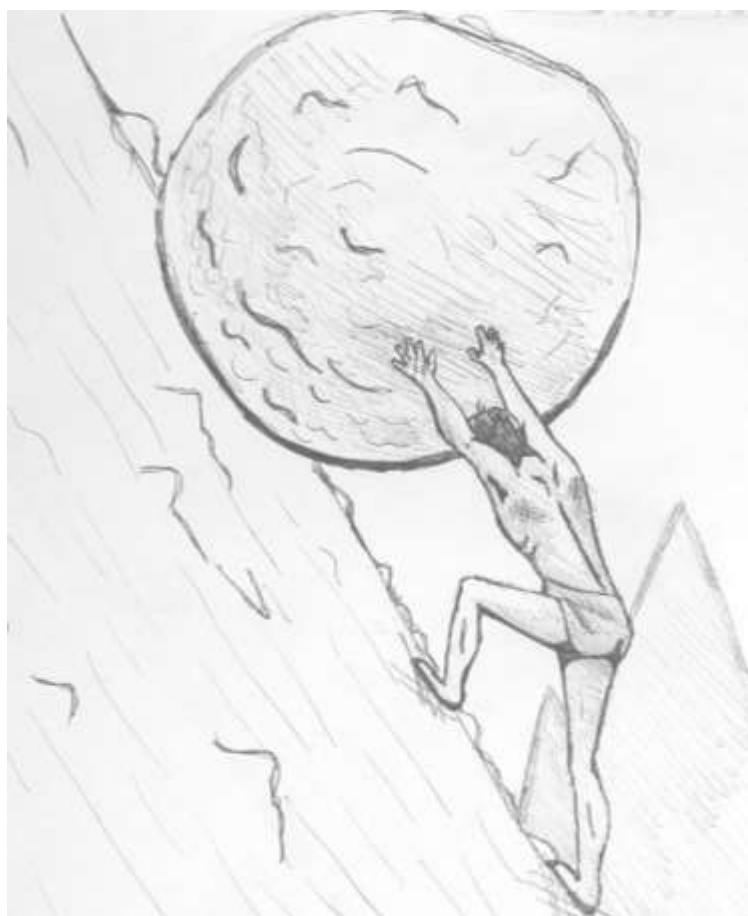
Sizif je grški junak, ki je bil kralj Korinta in je pomagal Azopu, bogu rek, da je dobil vodo. Bog Zeus ga je za to kaznoval in mu poslal smrt. Sizif je ujel smrt, rešil pa jo je bog vojne. Smrt je Sizifa odpeljala v podzemlje, še preden ga je odpeljala, je ženi naročil, naj ne žaluje za njim. Sizif se je pretvarjal, da žena ne žaluje za njim in Persefona – boginja podzemlja ga je spustila nazaj na zemljo. Zeus se je razjezil in smrt ga je odpeljala nazaj v podzemlje. Za kazen je moral valiti skalo na vrh hriba in ko je prišel že skoraj do vrha, se mu je skala skotalila nazaj dol in to je ponavljal vso večnost.

Sizifovo delo je delo, ki nima pomena in ki se nikoli ne konča. Je delo, ki ga poskušaš narediti, a veš, da ti ne bo uspelo. To je delal tudi Sizif. Sizifova dela so na primer, da ti nekdo reče, da moraš preliti morje ali pa prinesiti vodo z vedrom, ki ima na dnu luknjo.

Jaz sem izkusil Sizifovo delo, ko smo šli v toplice in se zabavali. Tam so bili različni bazeni. Najbolj všeč mi je bila deroča reka, saj si se prepustil, da te nesejo valovi. Dali

so mi izziv, naj preplavam bazen proti toku. Opazoval sem tekočo reko in ugotovil, da moram začeti plavati takoj, ko bo izklopljen tok. Ko so tok izklopili, sem začel plavati, a bil sem prepočasen. Večkrat sem bil zelo blizu cilja, a mi je zmanjkalo nekaj metrov. Takrat so spet vklopili tok vode in odnesla me je nazaj na začetek. Ponavljal sem in ponavljal, a mi nikoli ni uspelo preplavati reke proti toku. Bilo je brezupno in neuresničljivo, pa čeprav sem poskušal to kar nekaj dni.

Grške bajke o Sizifu mogoče ne poznajo vsi. Bolj znan je izraz Sizifovo delo. Večina ljudi ve, da to pomeni neuspešno, utrudljivo in nikoli dokončano delo.

Risba: Julija Hladnik (*Sizif*, svinčnik)

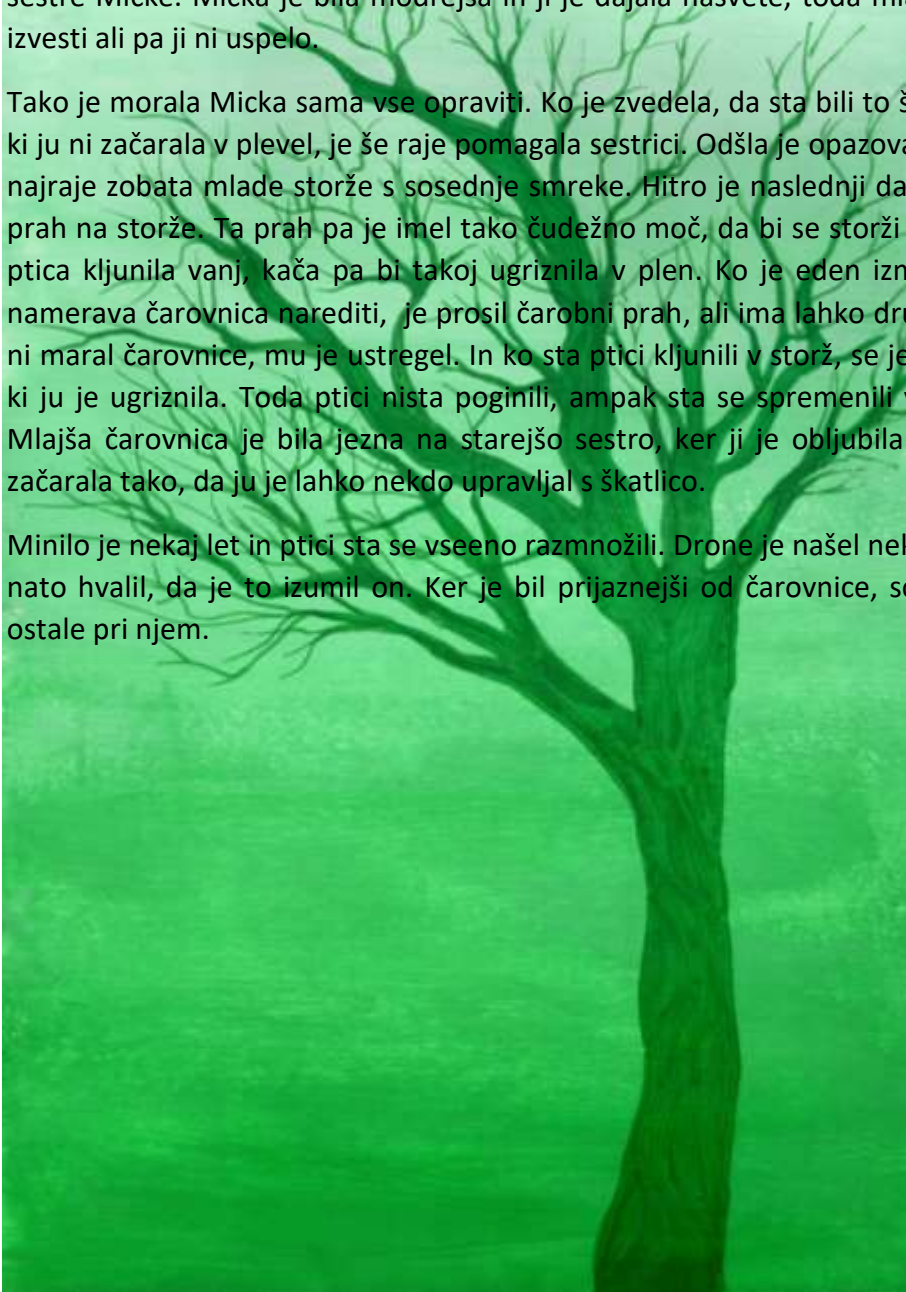
Kako je nastal dron – po zgledu razlagalne pripovedke

Okoli Šmarne gore je bil lep gozd. V gozdu je bilo ogromno ptic. Dve sta bili še posebej lepi, letali sta od drevesa do drevesa in veselo čivkali. Toda v gozdu je živela tudi čarovnica, ki ni imela rada ne družbe in ne petja in veselja. Želela je le tišino in samoto.

Ampak dve lepi ptici nista vedeli za čarovnico in sta se naselili na bližnji hrast. Čarovnica pa ni mogla prenašati petja in čivkanja. Odšla je do hrasta in ju hotela začarati, toda ptici sta se preveč spretno izmikali. Želela ju je tudi prelisičiti, pa ji ni uspelo. Besna je odšla do starejše sestre Micke. Micka je bila modrejša in ji je dajala nasvete, toda mlajša sestra jih ni znala izvesti ali pa ji ni uspelo.

Tako je morala Micka sama vse opraviti. Ko je zvedela, da sta bili to še edini ptici neke vrste, ki ju ni začarala v plevel, je še raje pomagala sestrici. Odšla je opazovati ptici. Ugotovila je, da najraje zobata mlade storže s sosednje smreke. Hitro je naslednji dan zjutraj nasula čarobni prah na storže. Ta prah pa je imel tako čudežno moč, da bi se storži spremenili v kačo, če bi ptica kljunila vanj, kača pa bi takoj ugriznila v plen. Ko je eden izmed storžev izvedel, kaj namerava čarovnica narediti, je prosil čarobni prah, ali ima lahko drugačen učinek. Ker prah ni maral čarovnice, mu je ustregel. In ko sta ptici kljunili v storž, se je prah spremenil v kačo, ki ju je ugriznila. Toda ptici nista poginili, ampak sta se spremenili v leteči napravi – dron. Mlajša čarovnica je bila jezna na starejšo sestro, ker ji je obljubila mrtvi ptici. Sama ju je začarala tako, da ju je lahko nekdo upravljal s škatlico.

Minilo je nekaj let in ptici sta se vseeno razmnožili. Drone je našel nek mlad znanstvenik in se nato hvalil, da je to izumil on. Ker je bil prijaznejši od čarovnice, so ptice-droni rade volje ostale pri njem.

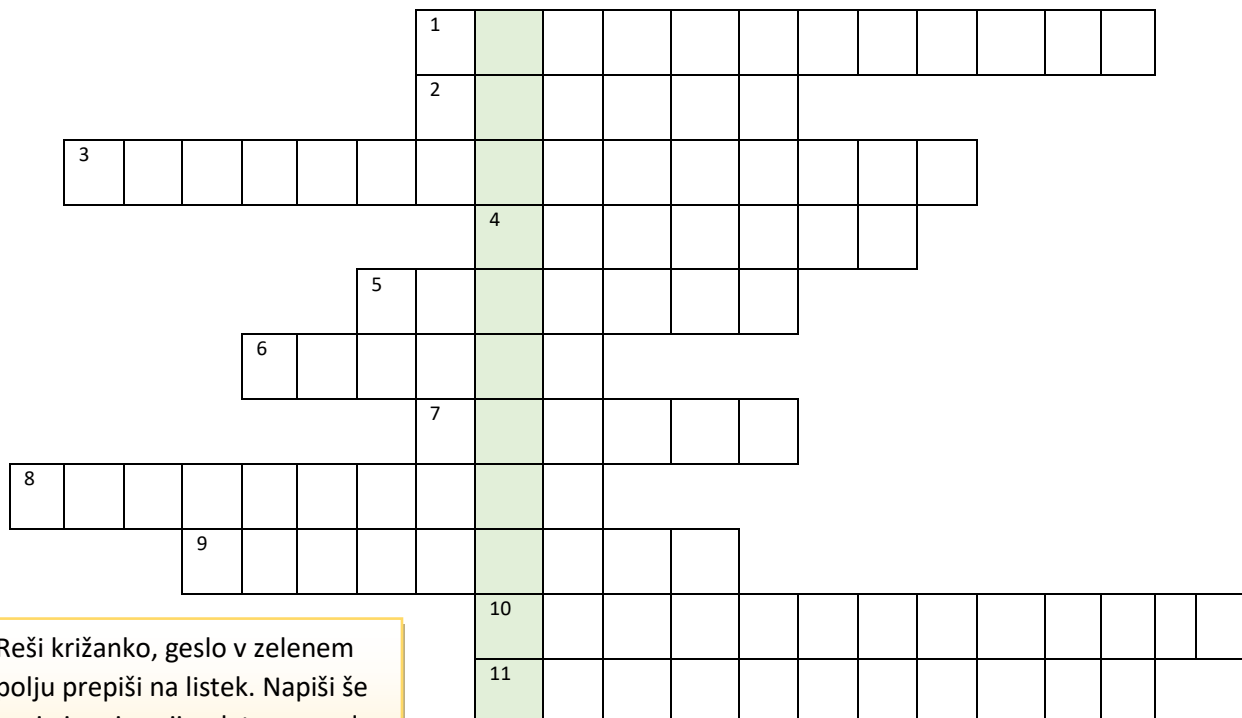

Slika: Lorena Drinić (*Drevo*, tempera)

MOŽGANČKI NA ZABAVI

NANA KOBAL BOJC

Iz obdobja slovenske književnosti – nagradna križanka

Reši križanko, geslo v zelenem polju prepisi na listek. Napiši še svoje ime in priimek ter razred ter oddaj v nabiralnik našega časopisa do 20. 1. 2022. Srečni izžrebanec bo nagrajen.

1. Ime avtorja prve slovenske tiskane knjige.
2. Dan reformacije je namenjen spominu na _____, politično in kulturno gibanje v 16. stoletju.
3. Tomaž Hren je bil _____.
4. Ime meseca, v katerem je praznik dan reformacije.
5. Ime Trubarjeve prve žene.
6. Priimek škofa, ki je Trubarju stal ob strani.
7. Avtor prvih dveh slovenskih tiskanih knjig je bil rojen v vasi Rašica pri Velikih _____.
8. Pisava, v kateri je pisala večina slovenskih reformatorjev.
9. Naslova prvih slovenskih tiskanih knjig sta _____ in Abecednik
10. Avtor prvega prevoda Svetega pisma v slovenščino.
11. Avtor Zimskih uric.

Novoletne želje

Ko staro leto se poslavlja,
k nam hiti že novo,
ki nas pozdravlja.

Novoletni venčki že povsod stojijo
in na njih čarobne svečke gorijo.

Ena, druga, tretja želja,
največkrat si želimo zdravja in veselja.

Le ena stvar pa naj velja,
naj vsaka želja pride iz srca.

Slika: Tine Maržun (*Mesto v snežinkah*, tempera)

Novo leto

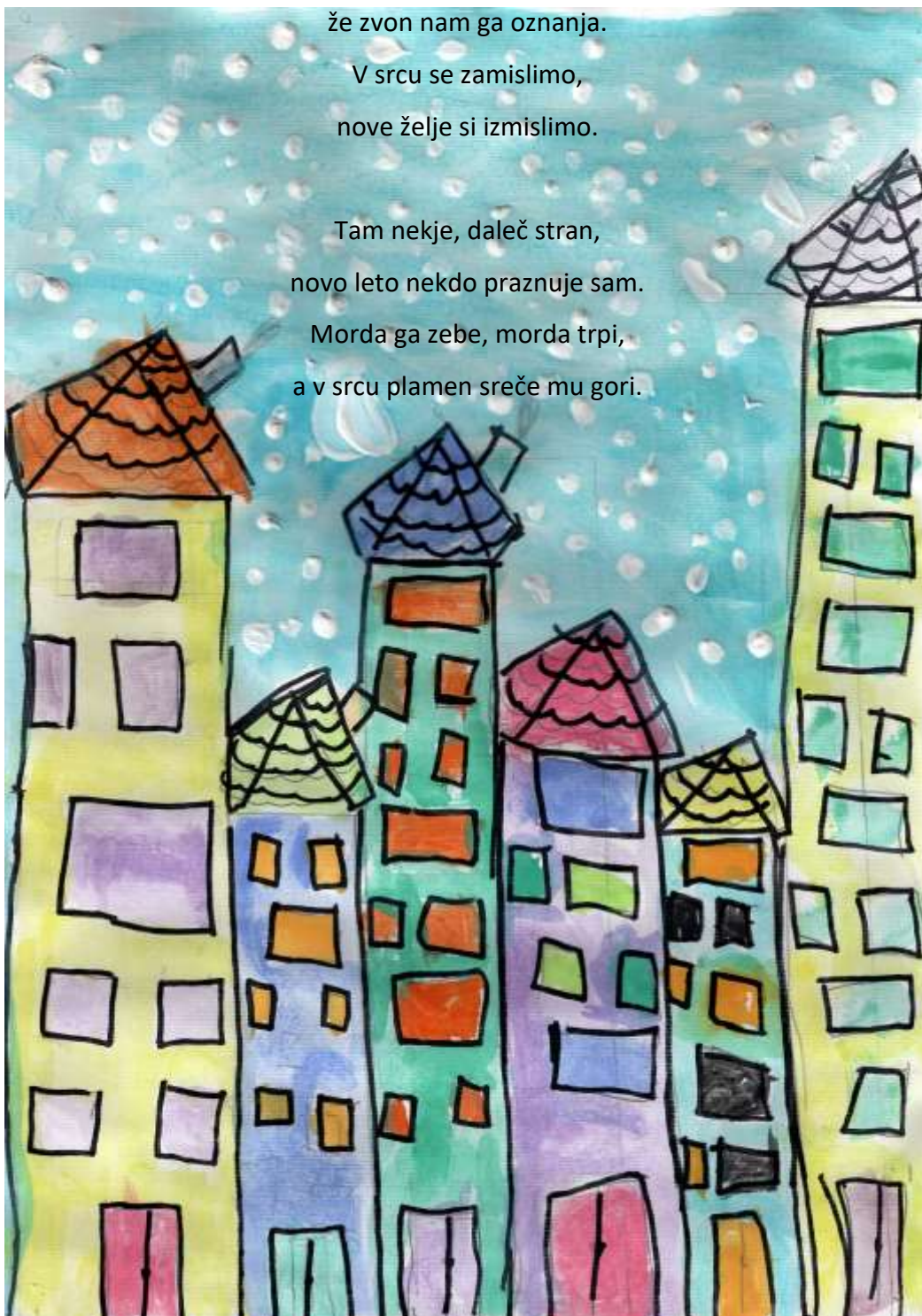
Novo leto lep je čas,
čaroben čas, zimski čas.
December – mesec praznovanja,

že zvon nam ga oznanja.

V srcu se zamislimo,
nove želje si izmislimo.

Tam nekje, daleč stran,
novo leto nekdo praznuje sam.

Morda ga zebe, morda trpi,
a v srcu plamen sreče mu gori.

Slika: Nepodpisani (*Snežinke*, vodenke in flumaster)

RADOVEDNI MIKROFON

LAURA PLUT IN TARA KAPLER

Želje v novem letu 2022 – kratka anketa med učenci razredne stopnje

Učence razredne stopnje sva povprašali, kaj si želijo v novem letu. Pred vami je nekaj izbranih želja učencev prvega, drugega in tretjega razreda.

1. a

LEPA DARILA,
DA BI SE DOBRO UČILI,
DA NE BI IMELI KARANTENE IN NE BI
BILO VEČ KORONE,
DA BI SE LAHKO IGRALI Z VSEMI
PRIJATELJI.

Ema, 3. b

Maj Cedilnik
Jankovič, 2.

Želim si, da bi
se s sošolci bolj
sproščeno
lahko igral.

Želim si, da korona za vedno
izgine, vključno z maskami in
testi.

ZDRAVJE,
VELIKO SREČE,
DNEVE, BREZ PREPIROV IN KREGANJ,
VELIKO VESELJA,
DA SE IMAMO VSI LEPO,
ŠOLO BREZ ZOOMOV,
ZADOVOLJNE UČITELJICE IN STARŠE.

1. b

Želim si, da bi se
veliko naučili.

Lina Mishevska,
2. b

Želim si, da se več ne
testiramo in da ne nosimo
več mask v šoli.

Džana, 3. b

Želim vam, da
bi se veliko
smejali.

Kasper, 3. a

Želim si, da bi vsi
imeli tisto, kar si
želijo.

SREČNO 2022!

Risba: Dunja Berce (*Novoletna jelka*, barvice, flumaster)

Člani uredništva šolskega časopisa Villa sancti Martini

